

den Grund, at vi herhjemme skulde trænge til at træde ind under Konventionen, fordi vi have Trang til at udføre Sukker fra Danmark, thi Danmark producerer endnu langt fra alt det Sukker, som forbruges her i Landet. Forholdet er jo det, at Danmarks Gennemsnitsudbytte af vor Produktion er saadan noget som 120 Mill. Pund, medens samtidig Forbruget er 160—170 Mill. Pund. Der indføres altsaa endnu ret betydelige Mængder, nemlig omkring 50 Mill. Pund, saa af den Grund behøver Danmark altsaa ikke at søge sine Forhold forandrede, saaledes at vi kunne komme ind under Konventionen; der er ingen Udsigt til, at vi i en nær Fremtid ville komme op paa en saadan Produktion, at det hjemlige Forbrug ikke kan aftage det. Ganske vist har Produktionen her i Landet i de senere Aar været stigende, men en omtrent tilsvarende Stigning har der ogsaa været i Forbruget. Skulde det imidlertid ske — man kan jo aldrig vide, hvad der kanske —, at Produktionen skulde stige saa stærkt, at vi kunde komme til at udføre, vilde det være godt, at Lovgivningen var saadan afpasset, at den ingen Hindringer lagde i Vejen for, at vi kunde udføre til Udlandet. Desuden maa Danmark jo paa flere andre Omraader i Forhold til de stærkt beskyttede Nabolande nærmest betragtes som et Frihandelsland, og det ser da ganske mærkeligt ud, at der paa dette Omraade er et Forhold til Stede, som gør, at Danmark ikke kan indtræde i den Konvention, den Føring, som disse Lande have oprettet. Hvis man vil drage en Sammenligning mellem Tilstanden, som den vil blive efter Lovforslaget, og det, som Brysseler-Konventionen fordrer, vil man straks bemærke, at den Beskyttelse, som bliver bestaaende for Raffinaderierne efter Lovforslaget, er omtrent svarende til det, som Brysseler-Konventionen tillader: Beskyttelsen vil blive 4,30, medens Konventionen tillader 4,32, den kommer altsaa ganske nær ved det af Konventionen tilladte.

Derimod er Forholdet et noget andet med Hensyn til det Sukker, som gaar under Navnet Konsumsukker, som kommer direkte fra Raasukkerfabrikkerne og gaar ud til Forbrugerne; der tillader nemlig Konventionen en Beskyttelse af 3,96, men paa dette Sukker fastsætter Lovforslaget med de Ændringer, der paa Toldloven ere foretagne her i Landstinget, en Beskyttelse af 2,50. Det er altsaa betydeligt mindre. Det samme gør sig gældende overfor det Raasukker, der tilføres Raffinaderierne. Der tillader Konventionen en Beskyttelse

af 3,96, men efter det foreliggende Lovforslag i Forbindelse med de Ændringer, der ere stillede af et Flertal, vil Beskyttelsen blive 0,95, altsaa betydelig under det. Vil man derimod drage en Sammenligning mellem den Beskyttelse, som vil komme til at bestaa efter Lovforslagets Vedtagelse, og den, der nu bestaar, saa vil man straks lægge Mærke til, at Beskyttelsen for Raffinaderierne er nedsat med 2,56 Øre pr. Kg. eller rettere med 37 pCt. af den bestaaende, idet Tolden er nedsat fra 12 til 10 Øre, og den indenlandske Afgift samtidig er hævet fra 5,14 til 5,70. Det falder straks i Øjnene og er let at se. Derimod er det maaske lidt mere vanskeligt at faa Øje paa den Forandring, der sker med den mellemste Sats, som angaar Konsumsukker. Det vil let se ud, som om der sker en Forhøjelse af den Beskyttelse, der hidtil har bestaaet, fra 1,50 til 2,50; hvis man sammenligner den foreslaaede mellemste Position med den, der bestaar efter den nuværende Lovgivning, ser det saaledes ud. Men det forholder sig alligevel ikke saaledes. Det har maaske nok ved den tidligere Lovgivning været Mening, at der kun skulde bestaa en Beskyttelse paa den Sort Sukker af 1,50 Øre pr. Kilo, idet Forbruget, da der forrige Gang blev lovgivet paa dette Omraade, nærmest laa paa mørkt Sukker af Standardprøve Nr. 18. Men som bekendt er Forbruget herhjemme gaaet over til meget lysere Kvaliteter, og den danske Sukkerfabrikation har med udmærket teknisk Dygtighed forstaaet at imødekomme det Krav, der er stillet fra Publikums Side i den Retning. Forbruget er saaledes kommet til at ligge paa en Vare, der har en Lyshed af 19—20—21. Det Sukker, som nu gaar under Navn af dansk Puddersukker, har en Lyshedsgrense af mellem 20 og 21. Det udenlandske Sukker, der paa den Maade skulde konkurrere med det danske Produkt, har kun kunnet gaa her ind i Landet under den højeste Toldafgift, en Toldafgift af 12 Øre pr. Kilo, og da den tilsvarende danske Afgift, den højeste Afgift, kun er 5,14 Øre, har der faktisk paa dette Sukker eksisteret en Beskyttelse af 6,86 Øre. Dermed skal ikke være sagt, om denne Beskyttelse har været udnyttet fuldt ud — det kan godt være, at den har det. Foruden at konkurrere med det udenlandske Sukker har dette danske Konsumsukker ogsaa maattet konkurrere med det danske Raffineringsukker. Altsaa de to Produkter, der ere fremstillede af den danske Sukkerfabrikation, have konkurreret indbyrdes, saaledes at der al-